31/07/2022

Το ετήσιο μνημόσυνο του Αρχιεπισκόπου και Εθνάρχη της Κύπρου, Μακαρίου, σήμερα στη Μονή του Κύκκου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Το ετήσιο μνημόσυνο του αείμνηστου Αρχιεπισκόπου και Εθνάρχου της Κύπρου Μακαρίου Γ’ (+3 Αυγούστου 1977) τελέστηκε σήμερα μετά το Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο στην Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας του Κύκκου.

Του Μνημοσύνου προέστη ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος. Στην Θεία Λειτουργία ο Πανιερώτατος συλλειτούργησε με τον Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα και τον Μητροπολίτη Βόστρων κ. Τιμόθεο.

Επιμνημόσυνο λόγο εκφωνεί αυτή την ώρα η Εξοχωτάτη Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων κα Αννίτα Δημητρίου.

Στη συνέχεια θα τελεσθεί τρισάγιο έμπροσθεν του ανδριάντος του Εθνάρχου στο Θρονί, όπου και θα γίνει κατάθεση στεφάνων.

Ο θάνατος του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου

Στις 3 Αυγούστου 1977 σημειώθηκε μια ανυπολόγιστης έκτασης απώλεια για τον ελληνισμό: ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, απεβίωσε έπειτα από καρδιακή προσβολή. Η κοίμησή του συνέβη σε μια εξαιρετικά κρίσιμη στιγμή, όταν συζητείτο η πιθανή επίλυση του Κυπριακού στη βάση της συμφωνίας που είχε, λίγο πριν, συνάψει με τον Ραούφ Ντενκτάς. Η επίτευξη των αναγκαίων επώδυνων συμβιβασμών έγινε πολύ πιο δύσκολη χωρίς την παρουσία του αδιαμφισβήτητου ηγέτη της ελληνικής κυπριακής κοινότητας. Επιπλέον, η Κυπριακή Δημοκρατία, χάνοντας τον άνθρωπο που την είχε οδηγήσει στην ανεξαρτησία και την είχε κυβερνήσει από το 1960, καλείτο έξαφνα να υπερβεί τη διακυβέρνηση από έναν εθνικό ηγέτη και να περάσει σε άλλο, πολύ περισσότερο απαιτητικό επίπεδο θεσμικής και πολιτικής οργάνωσης. Πράγματι, δεν έχει επαρκώς τονιστεί στη βιβλιογραφία και στη δημόσια συζήτηση πόσο μεγάλο ήταν το επίτευγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, που κατάφερε, υπό το βάρος τέτοιας απώλειας και του τρομακτικού πλήγματος της εισβολής και της κατοχής, να συγκροτήσει ένα πλήρως λειτουργικό πολιτικό σύστημα, μια υποδειγματική δυτική δημοκρατία, ικανή να προσχωρήσει, αργότερα, στην Ε.Ε.

Ο τελευταίος εθνάρχης της ελληνικής Ιστορίας

Εκλεγμένος με τη λαϊκή ψήφο στον αρχιεπισκοπικό θρόνο το 1950, ο Μακάριος Γ΄ ήταν ο τελευταίος εθνάρχης (με την πρωτογενή, πολιτικοθρησκευτική έννοια του όρου) της ελληνικής ιστορίας: ως εκ τούτου, δεν ήταν μόνον θρησκευτικός, αλλά και πολιτικός ηγέτης της κοινότητάς του, ο εγγυητής της ελληνικής παράδοσης και ταυτότητας της νήσου. Ανέλαβε με μεγάλη ορμή τον ενωτικό αγώνα. Κορυφαίος μελετητής της βρετανικής αποικιακής πολιτικής, ο Ρόμπερτ Χόλαντ, σε δημοσίευμά του με τίτλο «The cult of Makarios», αναφέρεται στο δέος που προκαλούσε, το 1950-60, στους Βρετανούς αντιπάλους του ο αρχιεπίσκοπος, ως εκφραστής μιας παράδοσης χιλίων πεντακοσίων ετών. Οι μεγάλες του πνευματικές δυνάμεις τονίζονταν από αυτή την παράδοση της οποίας ήταν μέτοχος και εκφραστής, και η οποία συνόδευε την ήρεμη, μειλίχια και απίθανα πεισματική στάση του στο εθνικό θέμα.

Συνεχίστε την ανάγνωση εδώ

Πηγή άρθρου για την κοίμηση του Μακαρίου: kathimerini.gr